

HOMILIE VAN PATER ABZALON ALVARADO TOVAR, ALGEMEEN OVERSTE, op 26/09/21

Contemplando la primera lectura y la tentación que experimenta el Pueblo ante el cansancio de la rutina y del “mismo maná”, vemos la acción profética de Moisés, el discernimiento que Moisés tuvo que hacer para continuar animando proféticamente al Pueblo para que no añorara el falso bienestar de la esclavitud. Entonces vemos que la actividad profética está orientada a ayudar al pueblo a tomar más y más conciencia del plan de Dios. Viendo esto, podemos decir que, durante estos cien años, esta ha sido una de las misiones de la Provincia MSC de Bélgica, tanto aquí en Bélgica como en tantos otros lugares, especialmente en Congo y en el Sur de Brasil.

Siguiendo la primera lectura, celebramos hoy cien años de intentar ser profetas. Cien años de ayudar al Pueblo de Dios a tomar conciencia de su realidad y a luchar por mantenerse resiliente hacia la tierra prometida. Cien años de que este grupo de Misioneros Belgas han tenido que realizar muchos discernimientos como Moisés.

Hace una semana reflexionábamos sobre en el Evangelio sobre la lección de quien era el mayor entre el grupo, y era el que más se ponía al servicio. Hoy en el relato Marcos se produce un incidente que tiene que ver con la exclusividad de los miembros del grupo seguidor de Jesús. Juan cuenta a Jesús que han impedido a un hombre expulsar demonios en su nombre, porque no se trataba de uno de los miembros del grupo.

En la tarea de construcción del Reino nadie tiene la exclusiva. Tal vez los discípulos no tenían claro o no recordaban que su pertenencia al grupo de Jesús fue un don de pura gratuidad; ninguno de ellos presentó ante Jesús un concurso de méritos para ser elegido; fue Jesús quien se presentó ante ellos, se les atravesó a cada uno en su camino y los llamó, aun a sabiendas de que no eran ni los mejores, ni lo más representativo de su sociedad.

Y celebrando los 100 años de una provincia tan misionera como la Provincia MSC de Bélgica, este Evangelio nos hace recordar que ha habido mucha experiencia de ese llamado en gratuidad. Durante cien años muchos hermanos y sacerdotes MSC han sido llamados. Pero también otros y otras pueden seguir siendo llamados.

Durante cien años, por medio de tantos misioneros belgas, en cada hombre y en cada mujer Dios ha sembrado las semillas del bien; cómo y cuándo esas semillas comienzan a germinar y dar frutos, es decisión de cada uno.

Al celebrar estos cien años, tenemos que ser conscientes de esa gran debilidad de todo grupo y organización que a veces se parece a Juan y al resto de discípulos, nos ponemos celosos de quienes sin pertenecer a la institución hacen obras mejores que las nuestras. Anteponemos a la vocación universal de hacer el bien y a la práctica del amor, unos intereses mezquinos y unos criterios de autoridad y de exclusividad que no son los de Jesús.

Esta Provincia ha demostrado que el compartir el Carisma MSC con el movimiento de los Laicos de la Familia Chevalier es y ha sido una manera privilegiada de que el Carisma MSC siga vivo en Bélgica.

Viendo la historia de estos cien años de ser provincia, aún con todas sus debilidades y, podemos decir que, gracias a esas vulnerabilidades, la Provincia MSC de Bélgica ha aprendido a tomar conciencia de que Dios es más grande que un grupo o una institución. Históricamente y dentro del TODO que es la Congregación de Misioneros del Sagrado Corazón, la Provincia MSC de Bélgica ha sido un grupo profético y comprometido en enfrentar los desafíos de la realidad; en muchas partes del mundo y de maneras muy creativas.

Antes de la pandemia pude pisar el territorio misionero que por muchas décadas tantos MSC de Bélgica gastaron sus vidas, La provincia de Equateur en Congo y el interior de Paraná y otras partes de Brasil. Es admirable la entrega y disponibilidad testimoniada durante estos cien años.

Pero un Jubileo, y especialmente de 100 años, es también un tiempo de conversión, de apertura a lo nuevo. No importa la edad de los miembros, la pregunta es la misma: ¿Cómo ser signos del reino en lo que hoy, en el presente es la Provincia Belga? ¿Qué le pide a este grupo de compañeros, avanzados en edad, el futuro tal y como este emerge? ¿Cuál sería la esperanza que está dentro de cada uno de ustedes? ¿Cómo seguir siendo presencias vivas, fuera de las burbujas eclesiales en un mundo secularizado como el de la Europa de hoy? ¿Es la comunidad internacional que comienza, una oportunidad para una transformación profética de la vida MSC en Bélgica?

En nombre de toda la Congregación MSC, del Equipo General, y de las tierras de misión donde ustedes han entregado sus vidas, les felicitamos por estos 100 años de vida de esta Provincia MSC de Bélgica. Muchas Felicidades.

VERTALING

Als we naar de eerste lezing luisteren kunnen we de verleiding herkennen die het volk voelt om zich neer te leggen bij de vermoeidheid van de routine van dagelijks het "zelfde manna" te moeten eten. En we zien de profetische actie van Mozes, de onderscheiding die Mozes moest maken om profetisch zijn volk aan te moedigen opdat het niet zou kiezen voor het valse welzijn van de slavernij. We zien dus dat profetische actie erop gericht is de mensen te helpen zich meer en meer bewust te worden van Gods plan.

Als we dit zien, kunnen we zeggen dat dit gedurende deze honderd jaar één van de taken van de MSC-provincie van België is geweest, zowel hier als op vele andere plaatsen, vooral in Congo en in het zuiden van Brazilië.

We vieren vandaag het feit dat reeds honderd jaar lang de MSC proberen profeten te zijn. Honderd jaar lang het volk van God helpen om zich bewust te worden van zijn realiteit en te vechten en veerkrachtig te blijven op de tocht naar het beloofde land. Honderd jaar lang heeft deze groep Belgische Missionarissen vele malen de onderscheiding der geesten moeten uitvoeren zoals Mozes.

Vorige week hebben we vanuit het evangelie nagedacht over de discussie van wie de grootste van de groep was, en het bleek degene te zijn die zich het meest in dienst stelde. Vandaag vertelt het Marcusverhaal ons een incident dat te maken heeft met de exclusiviteit van de leerlingen die Jezus volgen : Johannes vertelt aan Jezus dat ze een man hebben verhinderd demonen te verdrijven in zijn naam, omdat hij niet behoorde tot de groep leerlingen.

In de taak om het Koninkrijk op te bouwen heeft niemand het monopolie. Blijkbaar was het voor de discipelen niet duidelijk of herinnerden ze zich niet dat hun toebehoren tot de groep van Jezus een puur gratis geschenk was; niemand van hen had een lijst van verdiensten voorgelegd aan Jezus om gekozen te worden; Het was Jezus die naar hen was toegegaan, die hun weg had gekruist en hen had geroepen, niettegenstaande Hij wist dat ze noch de beste, noch de meest representatieve mensen van hun samenleving waren.

En bij de viering van 100 jaar bestaan van zo een missionaire provincie als die van België, herinnert dit evangelie ons eraan dat veel van haar leden die ervaring hebben gehad gratis geroepen te zijn. Honderd jaar lang zijn er vele MSC-broeders en priesters geroepen. Maar ook andere mannen en vrouwen kunnen nog geroepen worden.

Honderd jaar lang heeft God, door toedoen van zoveel Belgische missionarissen, in elke man en in elke vrouw de zaden van goedheid gezaaid; hoe en wanneer die zaden beginnen te ontkiemen en vrucht te dragen, hangt af van ieders antwoord.

Terwijl we deze honderd jaar vieren, moeten we ons bewust zijn van die grote zwakke plekken van elke groep en organisatie die soms lijken op Johannes en de andere leerlingen : we worden jaloers op degenen die, zonder tot onze groep te behoren, betere werken realiseren dan de onze . We stellen onze kortzichtige belangen en criteria van gezag en exclusiviteit die niet die van Jezus zijn, op de eerste plaats, vóór de universele roeping om goed te doen en de liefde in praktijk te brengen.

Deze provincie heeft aangetoond dat het delen van het MSC Charisma met de lekenbeweging van de familie van Chevalier een bevoorrechte manier is geweest en blijft om dat MSC Charisma in België voort te laten leven.

Als we kijken naar de geschiedenis van deze honderd jaar provincie, zelfs met al haar zwakheden, kunnen we zeggen dat juist dankzij deze kwetsbaarheid de MSC-provincie van België heeft geleerd te beseffen dat God groter is dan een groep of een instelling. Historisch gezien en binnen het geheel van de Congregatie van de Missionarissen van het Heilig Hart, is de MSC-provincie van

België een profetische groep geweest die zich ingezet heeft om de uitdagingen van de realiteit het hoofd te bieden; op vele plaatsen in de wereld en op een zeer creatieve manier.

Vóór de pandemie heb ik de gelegenheid gehad op vele plaatsen te komen in de missies waar zoveel MSC's uit België gedurende verschillende decennia hun leven hebben gegeven, in de evenaarsprovincie van Congo en het binnenland van de Paraná en andere streken van Brazilië. De toewijding en beschikbaarheid die ze gedurende deze honderd jaar getoond hebben, is bewonderenswaardig.

Maar een Jubeljaar, en vooral 100 jaar, is ook een tijd van bekering, van opening naar het nieuwe. Ongeacht de leeftijd van de leden, is de vraag altijd dezelfde: hoe kunnen we tekenen zijn van het koninkrijk in wat nu de Belgische provincie is? Wat vraagt de toekomst die vóór ons ligt van deze groep metgezellen, die al op leeftijd zijn? Wat zou de hoop kunnen zijn die in ieder van jullie leeft? Hoe kunnen we als levende getuigen aanwezig blijven, buiten de kerkelijke bubbels in een geseclariseerde wereld zoals die van Europa vandaag? Is de internationale gemeenschap die net opgestart is een kans voor een profetische omvorming van het MSC-leven in België?

Namens de hele MSC-congregatie, de MSC-zusters en de Dochters van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, namens het algemeen bestuur en de missielanden waar u uw leven hebt gegeven, feliciteren wij u bij gelegenheid van het 100-jarige bestaan van deze belgische MSC-provincie. Proficiat!